

[C. O. Pedersen.]

paa, og som jeg siger, den højtærede Minister maa give sit Minde til ogsaa for den øvrige Del af Landet.

Den højtærede Minister siger, at det vil ikke blive en billig Lov. Nej, ikke med den højtærede Ministers Maalestok. Hvis man kun ser et Aar frem eller et Aar tilbage, kan man ikke vurdere denne Form for Udstykning, der skal længere Tid til. Men jeg tror, at jeg indenfor Regeringspartiernes Rækker alligevel har Meningsfæller i den Opfattelse, at den Udstykning, der foretages dernede, samfundsmæssigt set er af en saadan Karakter, at den om faa Aar, eller om en Menneskealder, med største Lethed vil staa sin Prøve overfor den Kritik, der kan rejses mod den.

Den højtærede Minister talte endvidere om — ja, det maa vist have været en Fejltagelse fra hans Side — jeg tror, han talte om det Ændringsforslag, jeg stillede i Fjor, for ellers tror jeg ikke, det vil være mulig at bringe Mening i hans Udtalelser. Han talte nemlig om, at vi havde stillet Forslag om, at Fæste skulde kunne afløses naar som helst; naar en Mand havde faaet et Fæstebrug, skulde han naar som helst kunne afløse det, og det vendte den højtærede Minister sig imod med Voldsomhed. Der staa i den højtærede Ministers Tale, at han kan afløse naar som helst. Ja, hvis den højtærede Minister ikke har den Opfattelse fra vort Forslag i Fjor, saa ved jeg ikke, hvor han har den fra. Han kan i alt Fald ikke have den fra det Forslag, vi har stillet i Aar, for der staa der, at Fæsteafløsning kun kan ske ved Ejerskitte, og Ejerskitte sker ikke naar som helst, en Mand lægger sig ikke til at dø af Hensyn til, at hans Ejendom skal gaa over fra Fæste til Selveje. Jeg vil derfor anbefale den højtærede Minister at læse denne Paragraf igennem endnu en Gang, saa vil han maaske komme til en anden Opfattelse.

Den højtærede Minister og ligesaa det ærede Medlem Hr. Holdgaard talte meget indgaaende om Forskelsprioriteten, og den, kan jeg nok have Lov til at sige, har ikke vundet de Herrer's Bifald, det er vist ikke for meget sagt. Jeg tror, at baade det ærede Medlem Hr. Holdgaard, det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) og den højtærede Minister ser lidt forkert paa denne Forskelsprioritet. Jeg tror de Herrer har bidt sig fast i, at det egentlig kun er en Slags Pungen ud fra Statens Side. De ser slet ikke den samfundsnyttige Betydning, denne Paragraf i Lovforslaget har. Hvis man vilde følge den højtærede Ministers Lov-

forslag og, som jeg siger, vilde lempe største Parten af Udstykningen over i Statens Haand, saa vilde Følgen være den, hvis Ministeren ikke fik sin Ekspropriationsbestemmelse, at der kun kunde købes Jord i meget begrænset Dele af Landet. I hele Jylland vilde det ikke være muligt at købe Jord, uden naar man kunde købe et Gods eller en stor Ejendom; et større Areal fra en Gaard kunde man ikke købe til Jordvurderingen, det er ganske afgjort. Men Resultatet vilde blive, at vi fortrinsvis fik denne Udstykning i de Egne, hvor vi mindst trængte til den, og hvis de Herrer vilde se paa Forskelsprioriteten, der jo dog endelig kun har Varighed i den første Ejers Tid — og skulde det endelig være, kunde man endda altid forhandle om at forkorte Perioden, hvis det kunde hjælpe noget —, som en Startpræmie til den unge Mand, der tager det Arbejde paa sig at stille et fiks og færdigt Brug til Samfundets Raadighed, kan jeg næsten sige — for der er jo ikke saa lille en Forskel paa Bruget, den Dag han overtager det, og den Dag han slipper det —, forstaaer de nok, at denne Præmie bliver akkurat det større i de Egne, hvor vi trænger til Udstykning, som den bliver mindre i de Egne, hvor vi ikke trænger til Udstykning. Den bliver akkurat den Difference, der er mellem Jordværdien og Handelsprisen, som vi i Virkeligheden trænger til at faa udlignet, hvis vi skal have Udstykning i store Dele af Jylland. Derfor vil jeg indtil videre mene, at de Herrer, naar de ser lidt mere paa den, skulde kunne forlige sig med den. Den har nemlig ikke denne farlige Karakter, som de Herrer tror, naar jeg hørte det ærede Medlem Hr. Holdgaard i Eftermiddags tale om de 134 000 Kr. Ja, hvor meget var det? Det var 100 Kr. for hvert af de 50 Brug i Rentelettelse om Aaret: 100 Kr. — jeg har set større Ydelser fra Statens Side. Det Tal, det ærede Medlem her nævnte, kan ikke paa nogen Maade afskrække mig, og det skulde vel endda være noget i Retning af Maksimum af, hvad der kunde være Tale om af Prioriteter, som Jordlovsudvalget skulde kunne godkende.

Til Slut sagde den højtærede Minister noget om, at han havde dog stadig et Haab om, at der kom en Lov i Stand. Ja, det Haab har jeg ogsaa, jeg haaber jo paa, at Ministeren er villig til at give Køb; men for at der nu ikke skal mangle Klarhed ogsaa fra vor Side, føjer jeg til, at det Standpunkt, vi har indtaget, at alle Husmænd ved Starten skal være ligestillede, maa være en nødvendig Forudsætning for, at der kan komme